

staar i noget, der kan kaldes Gæld til Kommunerne.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var ikke de Radikale, der havde holdt igen med at skaffe Indtægter til Statskassen, det var mig; og det samme var det ærede Medlem Hr. Rode inde paa med det bekendte Citat om Hønen med Guldæggen. Man trættes ved idelig og idelig at gentage det samme, men man kan jo blive nødt dertil, og jeg skal da for 20de eller 30te Gang gøre opmærksom paa, at den Gang, Forslaget om Rederafgiften var for, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at det ikke var Afgiftens Størrelse, det drejede sig om, vi var fuldkommen villige til at paalægge Rederne en Afgift af den Størrelse, den daværende Regering ønskede, men det var Afgiftens Form, Spørgsmaalet, om det skulde være en Brutto- eller en Nettoafgift. Det ærede Medlem Hr. Rode søgte at benægte, at jeg havde gjort opmærksom paa de vanskelige finansielle Forhold, der vilde komme efter Krigen, og benægtede ligeledes, at jeg havde gentagne Gange kaldt paa at aabne nye Indtægtskilder og klaget over, at man ikke tidligt nok kom ind paa en mere udvidet Luksusbeskatning i de Aar, da Indtægterne kunde have flydt saa rigeligt, ikke tidligt nok var kommet ind paa at forhøje Jernbanelaksterne.

Jeg behøver ikke at imødegaa dette med nogen Udførlighed, for alle ærede Medlemmer, der har været Medlemmer af Tinget i Krigsaarene, vil vide, at jeg ikke een Gang, men mangfoldige Gange er kommet tilbage til disse Ting. Allerede saa tidligt som i 1916 har jeg sagt det — den ærede Formand for mit Parti, Hr. Brorsen, har allerede citeret den paagældende Udtalelse, men jeg skal gentage den. Den 27. November 1916 udtalte jeg saaledes: „Forholdene i Overgangstiden fra Krigstilstanden vil medføre ekstraordinære Statsudgifter paa mange Maader, uden at vi er i Stand til paa samme Maade som nu at kunne øse af ekstraordinære Indtægtskilder for Staten. Derfor gentager jeg endnu en Gang, at det er af yderste Vigtighed, at vi udnytter de nuværende rige Skattekilder, medens de er der, at vi tager Pengene der, hvor de ophobes som Følge af Krigsforholdene, og hvor der er en hidtil aldrig set Overflod og Luksus til Stede.“ Efter denne Linie har jeg arbejdet under Krigsaarene; dette vil jo ikke sige, at jeg paa ethvert Punkt har kunnet billige de af den daværende Regering fremsatte Forslag, men som de ærede Medlemmer

Hr. Rode og Stauning vil vide, er paa mit Initiativ gentagne Gange Skattesatserne blevet forhøjet, f. Eks. Merindtægtsskatten og andre Skatter.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at han havde ikke truet. Ja, jeg skal indskrænke mig til at henvisse til Rigsdagstidenden, til Ytringerne om Militæret o. s. v., og overlader trøstigt til ærede Medlemmer at afgøre, om dette er en Trusel eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Rode har en lille elskværdig Specialitet, naar han omtaler sine Modstanderes Ytringer, den, at give dem en ganske lille fin Drejning, en lillebitte Vending, hvorved de kommer til at sige noget andet, noget mere, noget i anden Retning, end hvad der er ment. Dér sagde det ærede Medlem nu, at jeg havde sagt, at et Statslaan var nødvendigt. Hvis det ærede Medlem vil slaa mine Udtalelser efter i Tidenden, vil han se, at jeg har sagt, at det vil muligvis være ønskeligt, at man ved ekstraordinære Midler, til Eksempel Statslaan, søgte at skaffe en virkelig likvid Kassebeholdning til Veje. Men jeg har ikke sagt, at det var nødvendigt, kun sagt, at det mulig vilde være ønskeligt.

Det ærede Medlem var inde paa det radikale Finansstyre og henholdt sig til Hr. Hassing Jørgensens Artikel i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“. Det er en rent bogholderimæssig Opgørelse af Finansforholdene under den radikale Regering, og den ser meget straalende ud. Jeg bestrider aldeles ikke Hr. Hassing Jørgensens Kompetence paa bogholderimæssigt og regnskabsmæssigt Omraade; men nogen ganske upartisk Mand til at bedømme det radikale Finansstyre er han dog ikke. Rent formelt er det dog vel i sin Orden, men det er slet ikke det, jeg har talt om. Der kunde være mange Bemærkninger at gøre til det. Det ærede Medlem var saa glad over den store Kassebeholdning, holdt det sammen med Krigsaarenes Finansstyre og ansaa det for et udmærket Bevis for det fortræffelige Finansstyre. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at en meget væsentlig Del, henvend Halvdelen, af denne Kassebeholdning stammede fra Salget af de vestindiske Øer. Det var ikke Udslag af et glimrende Finansstyre fra den radikale Regerings Side. Det var Resultatet af en Transaktion, der laa helt udenfor det sædvanlige Finansstyre.

Men det, jeg bebrejder det ærede Medlem og den Regering, kan har haft Sæde i, er noget, som Hr. Hassing Jør-